

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР У СФЕРІ ФАРМАЦІЇ

Олексій Сергійович ХОВПУН,

*кандидат юридичних наук,
доцент, завідувач кафедри
кримінального права, процесу та
криміналістики Академії праці,
соціальних відносин і туризм*

Фармацевтична сфера є важливим сегментом суспільно-економічного устрою держави, у функціонуванні якої відображаються інтереси як окремих індивідів, громадян, так і загальносуспільні інтереси. Гарантом забезпечення як перших, так і других завжди була і залишається держава.

Саме з метою реалізації прав, свобод, законних інтересів окремих громадян або диференційованих категорій населення, суб'єктів господарювання, забезпечення загальносуспільних, загальнодержавних інтересів, в тому числі і у сфері фармації, державою за допомогою права було створено адміністративні процедури – певний порядок дій громадян, суб'єктів фармацевтичної діяльності та адміністративних органів або уповноважених ними суб'єктів з вирішення конкретних адміністративних справ у сфері фармації, результатом яких є прийняття певного адміністративного акта або укладення адміністративного договору.

Адміністративні процедури у сфері фармації регулюються великою кількістю нормативно-правових актів, серед яких Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» [1], Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» [2], Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [3], Закон України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» [4], постановою Кабінету Міністрів України від 27.02.2019 р. № 135 «Деякі питання реімбурсації лікарських засобів» [5] та постановою Кабінету Міністрів України від 27.02.2019 р. № 136 «Деякі питання щодо договорів про реімбурсацію» [7], наказом Міністерства охорони здоров'я України від 12.12.2006 р. № 818 «Про вдосконалення атестації провізорів та фармацевтів» [8] та багатьма іншими.

Аналізуючи велику кількість нормативно-правових актів, що регламентують здійснення адміністративних процедур у сфері фармації, можна зробити висновок, що основними особливостями реалізації адміністративних процедур у сфері фармації є такі їх характерні риси: 1) ключовими державними органами, що здійснюють більшість адміністративних процедур у сфері фармації є Міністерство охорони здоров'я України і Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками; 2) до суб'єктів, що здійснюють адміністративні процедури у сфері фармації належать не лише органи державної влади та місцевого самоврядування, а і державні підприємства та організації, наприклад, державне підприємство «Державний експертний центр МОЗ України», «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при Міністерстві охорони здоров'я України»; 3) адміністративні послуги у сфері фармації можуть мати як

загальний характер, тобто стосуватися і інших сфер, зокрема фармації, так і спеціальний характер, що стосуються суто фармацевтичної діяльності; 4) деякі адміністративні процедури мають для суб'єктів фармацевтичної діяльності добровільний характер, наприклад акредитація аптечних закладів; 5) адміністративні процедури у сфері фармації виражають порядок державного впливу на фармацевтичні правовідносини задля досягнення мети державного управління фармацією.

Таким чином, адміністративні процедури у сфері фармації мають певні особливості, що обумовлено насамперед особливістю предмета фармацевтичної діяльності та її охороноздоровчим характером. Утім у державі повинен діяти нормативно-правовий акт, що б визначав чітку дефініцію поняття «адміністративна процедура», встановлював систему адміністративних процедур у державі, визначав загальні принципи їх здійснення. Зі свого боку особливості здійснення адміністративних процедур у сфері фармації повинні визначатися фармацевтичним законодавством у повній відповідності до вищевказаного нормативно-правового акта загального характеру.

Список використаних джерел

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.

2. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: Закон України від 19.10.2017 № 2168-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19>.

3. Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності: Закон України від 06.09.2005 № 2806-IV. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/2806-15.

4. Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності: Закон України від 19.05.2011 № 3392-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3392-17>.

5. Деякі питання реімбурсації лікарських засобів: постанова Кабінету Міністрів України від 27.02.2019 № 135. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/135-2019-%D0%BF>.

6. Деякі питання щодо договорів про реімбурсацію: постанова Кабінету Міністрів України від 27.02.2019 № 136. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/136-2019-%D0%BF>.

7. Про вдосконалення атестації провізорів та фармацевтів: наказ Міністерства охорони здоров'я України від 12.12.2006 № 818. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1366-06>.